

Válogatás
Lányi Sarolta
(1891-1975)
verses kötetei
versei közül

LÁNYI SAROLTA

ÉNEKSZÓ

Antikvrium.hu

Lányi
Sarolta
Feledni
kár

Antikvrium.hu

LÁNYI SAROLTA

**KÉSEI
AJÁNDÉK**

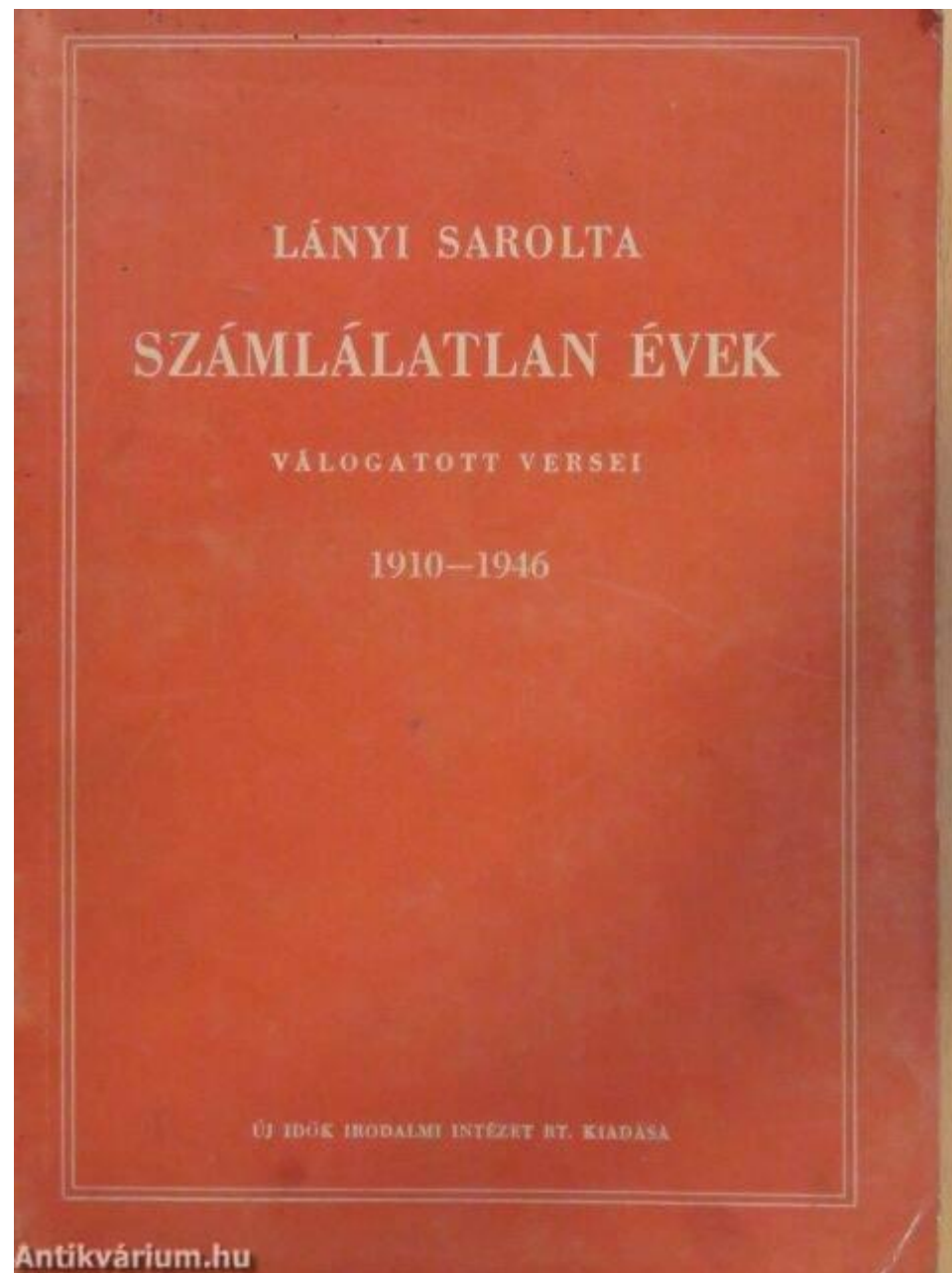
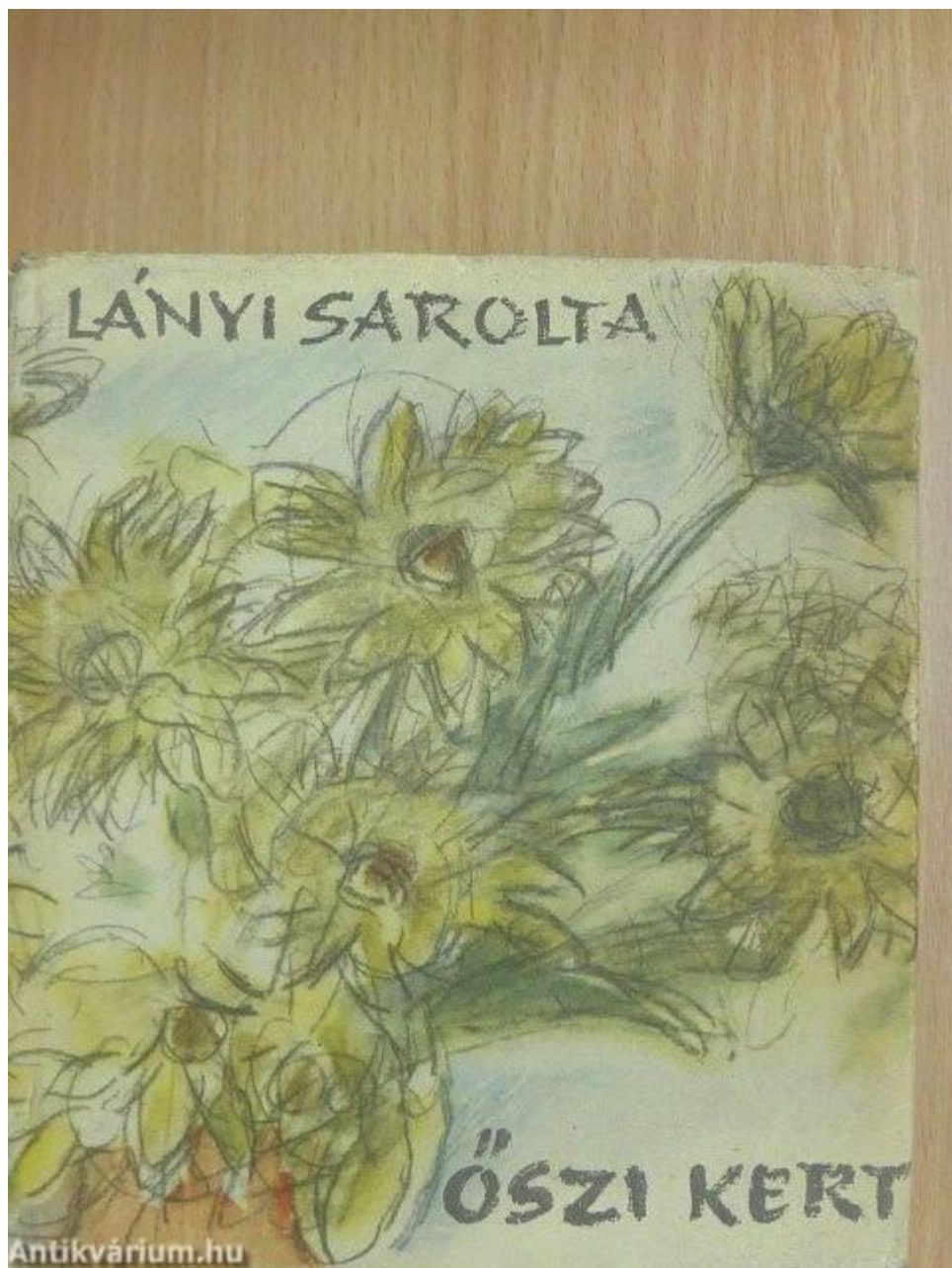
SZÉPIRODALMI KÖNYVKIADÓ

Antikvárium.hu

LÁNYI
SAROLTA

MÚLT
ÉS
JELENIDŐ

Antikvárium.hu

NAPJAIM

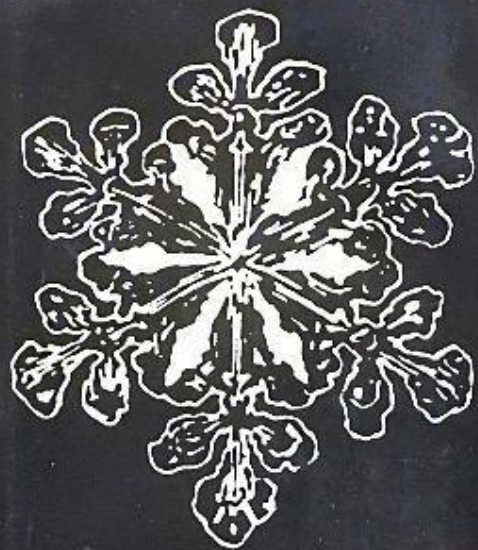

LÁNYI SAROLTA VERSEI
GARAARNOLD FÁMETSZETEIVEL

ATÁVOZÓ

LÁNYI SAROLTA
VERSEI 1914

*Lányi Sarolta
Téli hajnal*

Magvető

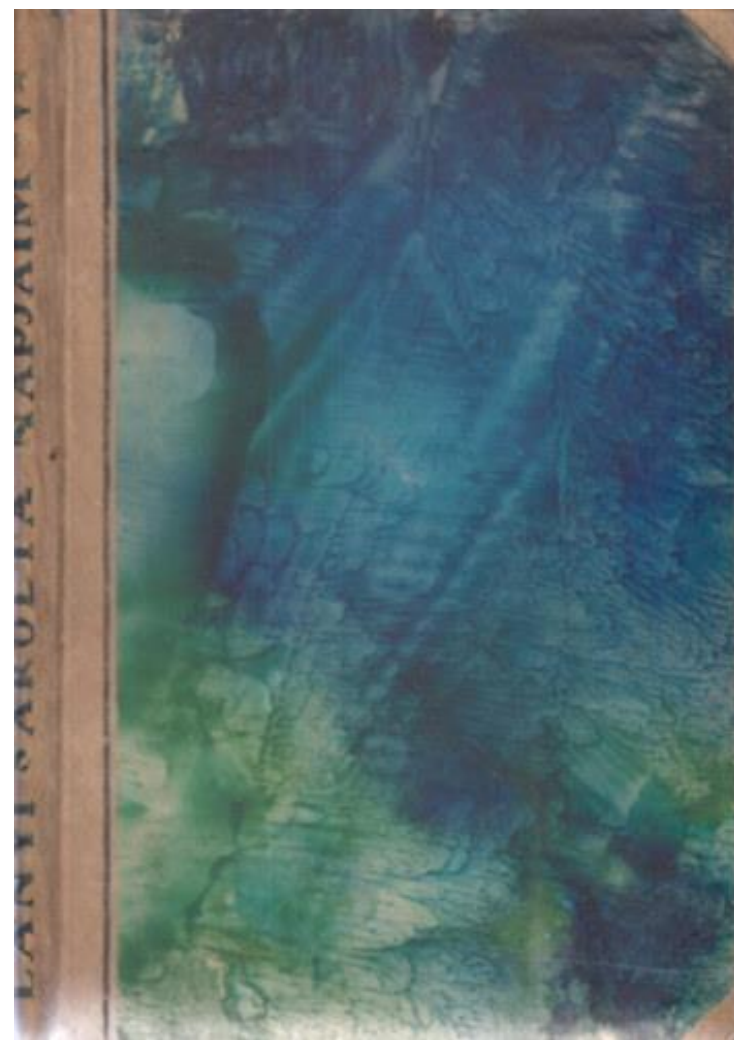
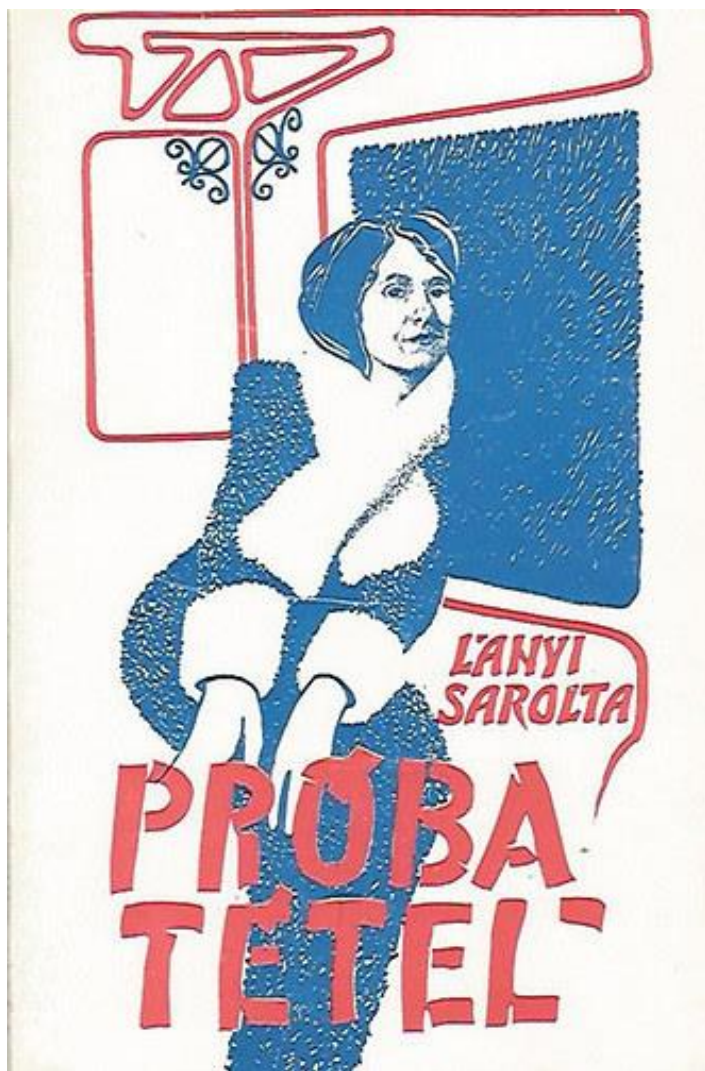
Antikvárium.hu

AJÁNDÉK

*LÁNYI SAROLTA
VERSESKÖNYVE
NYUGATKIADÁSA*

1901. A.

Lányi Sarolta: Ki talál meg?

Irdatlan nagy úton elvesztettek engem,
jó meleg tenyérből hideg földre estem.

Hideg földre estem, nyitott szemmel, ébren,
bitang jószág lettem, látom, tudom, érzem.

Mikor földre estem, bár meghaltam volna,
önnönmagamnak is bár elvesztem volna!

Távolodni léptét így hallgatom, élve,
fájdalmam ragyog csak körülsötét éjbe.

Nagyon nehéz voltam? terhes úti járom,
azért hagyott engem ismeretlen tájon?

Vagy nagyon is könnyű? nem érezte súlyom,
s úgy ejtett el engem véletlen az úton?

Ha visszafordúlna, még visszatalálna,
még senki se lépett a lába nyomába.

De messze van az már, nem keres az engem.
Ragyog a fájdalmam. Ki talál meg engem?

Nyugat 1917. 14. szám

[https://epa.oszk.hu/00000/00022/00226/06855.h
tm](https://epa.oszk.hu/00000/00022/00226/06855.htm)

Lányi Sarolta: Nem tiéd az akarat...

Kedves! ha gondolsz rám, ha rámfeledkezel,
ha írsz, vagy szemed betüsoron cikázik
éber gondok közt, ásító unalomban,
asszonyszemekből, férfibeszédben,
nevetve, sírva, alva és ébren
körülölel és rádragyog
egy emlék, ami én vagyok.

Kedves! fogadj el, haraggal el ne kergess,
ne bánd, ha néha hozzám küld a lángod,
ne lázongj daccal érte. Nem tiéd
az akarat, felém mi hajlít, sem az emlék,
mely aranyköddel felhőzi be kertet,
hol vágvirágok fájva fakadnak...

Én akarom ezt. Én akarlak.

Nyugat 1915. 14. szám
(<https://epa.oszk.hu/00000/00022/00178/05645.htm>)

Lányi Sarolta
Napfényjáték tükörben
Kevés és könnyen hervadó,
Gyöngéd, kicsiny és megható
A ragyogásom, ami jön még,
Amit én százszor megköszönnék,
Mert átlép minden sanda átkon,
Jön és pazarlón fénnel átfon,
Játékosan behint arannyal,
Hogy olyan legyek, mint az angyal.
Majd hirtelen lehuny a fény szem,
Már másra néz, már rám soha,
Hazug nap hamis mámora
Tükör volt egy gyermek kezében.

*

Forrás: OSZK

<https://epa.oszk.hu/00000/00022/00125/04049.htm>

Ó éjszakáim hajnala,
Ó, álmaim őrangyala,
Te könnyes szemmel nevető,
Te szűzi szívvel szerető,
Te mindig engem pártoló,
Te soha el nem pártoló,
Vigasztaló és ápoló,
Te jó, te hű, te jó!
Mivel telnek napjaid?
Tán öntözöd virágaid?
Tán nyűtt ruhákat foltozol,
És éjente sikoltozol,
Az éjbe tép a sikolyod,
Reggelre elszáll mosolyod,
És elboronganak szelíd,
Bánatos szép szemöldeid.
A hajad, mint az őszi est,
Amit a hold ezüstre fest,
A lépted zeng, mint a zene,
Mintha a padló csengene.
Ha küszködök, ha vétkezem,
A kezedre emlékezem,
Mért nem vagyok most is veled,
Lázás, nyöszörgő kisdeded?
Fejem öledbe hajtanám,
Fehér kezed omolna rám
És mondanám, mint hajdanán:
Anyám, anyám! édesanyám!